

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 i 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 czerwca 2024 r.,

sprawy **S. J.**

dotyczącej wyroku łącznego,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt IX Ka 229/23,

zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie

z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt III K 289/22,

na podstawie art. 531 § 3 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. i art. 518 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

1. **pozostawić kasację bez rozpoznania;**
2. **zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego S. J. – adw. P. J. (Kancelaria Adwokacka w W.) kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym 23% VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz kwotę 6,80 zł (sześć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu niezbędnych i udokumentowanych wydatków;**
3. **zwolnić skazanego S. J. od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i wydatkami tego postępowania obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 19 kwietnia 2024 r. skazany S. J. wniósł „o cofnięcie kasacji” wywiezionej przez jego obrońcę od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt IX Ka 229/23, utrzymującego w zasadniczej części w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt III K 289/22 (k. 19 akt SN).

Zarządzeniem z dnia 13 maja 2024 r. wezwano ww. do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych tegoż pisma, poprzez sprecyzowanie stanowiska co do jego przedmiotu, w szczególności wskazanie czy stanowi ono oświadczenie o cofnięciu kasacji ze wszelkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, tj. pozostawieniem kasacji bez rozpoznania, o ile nie dojdzie do stwierdzenia jednej z tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych wymienionych w treści art. 439 § 1 k.p.k. (k. 21 akt SN).

W dniu 28 maja 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła odpowiedź skazanego, który wskazał, że jego pismo należy traktować jako oświadczenie o cofnięciu kasacji, a jednocześnie skargę na przewlekłość postępowania kasacyjnego (k. 26 akt SN). W tym ostatnim zakresie korespondencję S. J. przekazano Przewodniczącemu Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego, celem podjęcia dalszych działań (k. 30 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powyższe oświadczenie należało uznać za skuteczne od strony procesowej. Zgodnie z odpowiednio stosowanym w postępowaniu kasacyjnym na podstawie art. 518 k.p.k. przepisem art. 431 § 2 k.p.k., skazany może cofnąć wniesioną na jego korzyść kasację, o ile nie wniósł go oskarżyciel publiczny ani nie zachodzi wypadek określony w art. 79 k.p.k. W niniejszej sprawie przesłanki obrony obligatoryjnej nie zachodzą, a kasacja pochodziła od obrońcy z urzędu skazanego, który został wyznaczony z uwagi na jego trudną sytuację majątkową (art. 78 § 1a k.p.k.). W tej sytuacji, nie stwierdzając żadnej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych

wymienionych w treści art. 439 k.p.k. należało – stosownie do treści art. 531 § 3 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. i art. 518 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. – wniesiony przez obrońcę nadzwyczajny środek zaskarżenia pozostawić bez rozpoznania.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz zwrotu niezbędnych i udokumentowanych wydatków zapadło na podstawie § 2 pkt 1 i 2, § 3, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r., poz. 763). Obrońca z urzędu wykonał swoje obowiązki i nie może być obciążany w zakresie przysługującego mu z tego tytułu wynagrodzenia negatywnymi konsekwencjami decyzji klienta o cofnięciu kasacji.

Jednocześnie z uwagi na sytuację majątkową i osobistą, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, wydatkami tego postępowania obciążając Skarb Państwa.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]